

Kitab Yoel jeung Garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomor Opat Puluh Genep

Jeff Pippenger

2026-02-12

Nomor Opat Puluh Genep

Ti Kaisarea Pilipi nepi ka Kaisarea Maritima ngawakilan mangsa ti katilu nepi ka jam kasalapan, nu kabagi dina jam kagenep. Pamisahan ti Kaisarea ka Kaisarea éta nya éta Gunung Panyalindungan Rupa. Gunung Panyalindungan Rupa nyaluyukeun dua garis séjén kana waymark tina tilu léngkah nu miheulaan hukum Minggu Pentakosta ku lima poé.

Di Gunung éta, Allah Rama nyarios pikeun kadua kalina. Kahiji kalina Mantenna nyarios téh dina waktos baptisan Kristus, sedengkeun anu panungtungna nyaéta saacan salib.

Ayeuna mah jiwa kami kagundah; dan naon anu kudu kami ucapkeun? Rama, salametkeun kami tina jam ieu; nanging ku sabab ieu kami sumping ka jam ieu. Rama, mulya-mulyaankeun jenengan-Mu. Tuluy aya sora ti sawarga, saur-Na, Kami geus ngamulyakeunana, sarta bakal ngamulyakeunana deui. Ku sabab kitu jalma-jalma anu nangtung di dinya, sarta ngadéngé éta, nyarita yén éta guludug; anu séjén nyebut, Hiji malaikat parantos nyarita ka Anjeunna. Yohanes 12:27–29.

Gusti ngamulyakeun nami-Na nalika Anjeunna nyégél saratus opat puluh opat rébu éta sarta nyeratkeun nami-Na ka maranéhna.

Anu meunang bakal ku Kami dijadikeun tihang di Bait Allah Kami, sarta manehna moal kaluar deui salalanggengna; jeung kana dirina ku Kami bakal dituliskeun ngaran Allah Kami, jeung ngaran kota Allah Kami, nyaéta Yerusalem anyar, anu turun ti sawarga ti Allah Kami; sarta kana dirina ku Kami bakal dituliskeun ngaran Kami anu anyar. Sing saha anu boga ceuli, sing ngadéngé naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah. Wahyu 3:12, 13.

Di Gunung Transfigurasi, Petrus, Yakobus, jeung Yohanes téh hiji-hijina murid anu aya di dinya, sakumaha maranéhna ogé aya dina waktu hudangna deui putri Yairus sarta engké deui di Getsemani. Getsemani, sarupa jeung Rama nyarita dina Yohanes dua welas—kajadian pas saméméh salib. Getsemani hartina “pangperes minyak,” anu nandakeun ujian minyak para parawan. Getsemani téh “krisis” anu mawa jiwa “silih hareup jeung pati,” sarta para parawan nu wijaksana lulus dina ujian éta, sabab dina ujian Bait Allah anu kadua maranéhna silih hareup jeung hirup, sakumaha Yesus ngajar “silih hareup” salila tilu puluh poé.

Wanci anu kahiji Rama nyarios nyaéta dina baptisan Kristus, sarta wanci anu kahiji Anjeunna sacara husus mawa Petrus, Yakobus, jeung Yohanes nyaéta nalika putri Yairus anu yuswa dua belas taun dihudangkeun tina maot. Kabangkitan parawan anu yuswa dua belas taun éta sajajar jeung baptisan Kristus, anu ngalambangkeun kakawasaan kabangkitan. Kabangkitan putri Yairus sajajar jeung baptisan Kristus sarta Kaisarea Filipi. Getsemani jeung kasusah batin Kristus nalika

Rama nyarios pas saméméh salib sajarah jeung Kaisarea Maritima.

Sagalagaris Petrus ngawakilan saratus opat puluh opat rébu anu disegel di Caesarea Philippi, nalika ngaran Simon Barjona dirobah jadi Petrus. Sanggeus disegel di Panium, nyaéta Caesarea Philippi, Petrus indit ka jam kagenep di Gunung, tempat anjeunna diangkat jadi hiji panji bari neraskeun lalampahanana pikeun ngawalon panggero Cornelius di Caesarea Maritima. Di Caesarea Philippi Petrus ninggalkeun camp meeting Exeter kalayan segel Allah jeung amanat Pekik Tengah Peuting pikeun diproklamasikeun. Amanat Islam sakumaha diwakilan ku poe raya tarompet nganteurkeun Petrus nerus ka Caesarea di sisi laut. Amanat Islam ngangkat Petrus kana paningal dunya, sabab Petrus geus ngaramalkeun datangna Islam sacara nubuat sateuacan poe raya tarompet.

Lah, Kami rek ngutus ka maraneh Elia nabi saméméh datangna poé PANGERAN anu agung jeung matak pikasieuneun; sarta anjeunna bakal ngabalikeun haté para bapa ka anak-anakna, jeung haté anak-anak ka para bapana, sangkan ulah Kami datang tuluy neunggeul bumi ku panyapa. Maleakhi 4:5, 6.

Unggal padungdeng demi padungdeng, talatah Elia téh nya éta talatah anu dumasar kana nyaluyukeun para bapa jeung anak-anakna. Elia téh Rama Miller, anu ngagambarkeun anak-anakna. Saratus opat puluh opat rébu téh anak-anak William Miller, sarta ngabalikeun hate Miller ka anak-anakna hartina nyaluyukeun sajarah Millerite jeung sajarah Elia, kitu deui Yohanes Pambaptis jeung utusan anu pakait jeung saratus opat puluh opat rébu. Salah sahiji unsur dina panyaluyuan opat garis ieu nyaéta yén dina unggal sajarah pangujian Elia, Yohanes, jeung Miller, hiji-hijina talatah bebeneran kiwari nya éta talatah anu sumping ngalangkungan utusan éta.

Jeung Élia urang Tisbi, anu kaasup pangeusi Giléad, ngandika ka Ahab, “Demi hirupna PANGERAN, Allah Israil, anu ku abdi dipayuneun Mantenna nangtung, moal ayaibun atawa hujan dina taun-taun ieu, iwal nurutkeun pangandika abdi.” 1 Raja-raja 17:1.

Sadérék White nétélakeun kalayan écés yén jalma-jalma anu henteu narima amanat Yohanes, anu ku Isa diidentifikasi minangka Élias, moal meunang mangpaat tina pangajaran Isa; sarta ogé yén jalma-jalma anu nampik amanat Miller, anu diwakilan minangka amanat malaikat kahiji, moal meunang mangpaat tina amanat malaikat kadua. Marengan ibaran Élias yén hujan ngan bakal turun ku parentahna, aya ujian ahir anu ngawengku parentah pikeun milih antara amanat Élias atawa amanat Baal. Lambang nubuat “sabaraha lila” nyaluyukeun Gunung Karmelna Élias jeung hukum Minggu.

Ku kituna Ahab ngutus ka sakumna urang Israil, sarta ngumpulkeun para nabi ka Gunung Karmel. Tuluy Elia sumping ka sakumna rahayat, sarta ngadawuh, “Nepi ka iraha maraneh rék ragu-ragu antara dua pamadegan? Lamun PANGERAN teh Allah, turut ka Mantenna; ari lamun Baal, turut ka manehna.” Tapi rahayat teu ngawaler sakalimah oge. Tuluy Elia ngadawuh ka rahayat, “Kuring, ngan kuring sorangan, anu kari jadi nabi PANGERAN; ari nabi-nabi Baal aya opat ratus lima puluh urang. Ku sabab kitu pasrahkeun ka kami dua sapi jalu ngora; sina maranehna milih hiji sapi jalu ngora pikeun dirina, tuluy dipotong-potong, diperenahkeun dina kai, tapi ulah diparabanan seuneu di handapna; ari kuring baris nyiapkeun sapi jalu ngora nu hiji deui, diperenahkeun dina kai, sarta moal diparabanan seuneu di

handapna. Maraneh kudu nyeluk kana ngaran allah-allah maraneh, ari kuring baris nyeluk kana jeneng PANGERAN; sarta Allah anu ngawaler ku seuneu, nya Mantenna anu jadi Allah.”
Sarta sakumna rahayat ngawaler, pokna, “Eta ucapan teh hade.” 1 Raja-raja 18:20–24.

Ujian di Karmel nyaéta milih antara dua pekabaran. Hiji ujian antara nubuat anu sajati jeung anu palsu, jeung antara utusan Élias atawa para nabi anu calik dina méja Izébel. Ieu ngeunaan utusan jeung pekabaran. Dina taun 1844, Karmel diulang deui nalika Gusti ngayakeun hiji ujian anu nembongkeun Miller minangka nabi anu sajati, sarta pekabaran Miller minangka ibun jeung hujan. Bédana antara nabi anu sajati jeung pekabaran anu sajati, sabalikna tina nabi anu palsu jeung pekabaran anu palsu, dilambangkeun dina pasamoan kémah Exeter ku kémah Exeter jeung kémah golongan Watertown. Dua Kemah Suci anu ngawakilan anu sajati sabalikna tina anu palsu. Bédana anu dijieun di Karmel jeung sajarah taun 1844 dipatalikeun di Kaisarea Pilipi nalika Petrus diségel sarta diangkat ka Gunung minangka panji. Anjeunna diangkat sabab anjeunna geus ngaku yén pekabaranna nyaéta hiji-hijina pekabaran anu sajati tina hujan panungtungan. Anjeunna diangkat nalika ramalanana kacumponan.

Pesta tarompét téh mangrupa anu katilu sarta batu uji dina usum Pentakosta, sarta saméméh batu uji éta, Petrus nandakeun yén Islam baris dileupaskeun pikeun nandaan mimiti pangwawaran Seruan Tengah Peuting. Kacumponan nubuat téh anu ngadamel bédana antara kaum Millerit jeung kaum Protestan, anu ngawakilan umat perjangjian baheula anu keur diliwatan. Elia sacara pribadi maéhan nabi-nabi palsu, sanggeus bédana antara anu sajati jeung anu palsu dinyatakeun. Bédana éta dijieun dina pesta tarompét, nalika hiji ramalan ngeunaan Islam kacumponan.

Panggero Peuting dina sajarah Millerite téh hiji ramalan anu dibenerkeun tuluy sanggeus éta digenepan. Éta digenepan dina tanggal 22 Oktober 1844, ari pamahaman asal Miller ngeunaan Panggero Peuting téh taun 1843. Samuel Snow ngawakilan pangbeneran éta pesen, sarta pesenna jadi kawentar minangka pesen Panggero Peuting anu “sajati”.

Taun 1844 téh mangrupa hiji gambaran ngeunaan bédana antara amanat Miller jeung amanat kaum Protestan. Dina prosés pangwawadian, kaum Protestan dipaéhan ku Miller, tuluy maranéhna jadi Protestantisme murtad, putri-putri Roma, imam-imam Isebel. Bédana éta dinyatakeun ku narima atawa nampik amanat nubuat. Dina jaman Yohanes jeung Miller, amanat nubuat ngalaan amanat palsu ti umat perjangjian baheula anu keur kaliwatan. Amanat Élia nyatakeun yén moal aya hujan iwal ku pangandika-Na, sarta sanggeus tilu satengah taun, ujian kana éta panyangka kudu dipintonkeun.

Sarta kajadian, waktu Ahab ningali ka Elia, Ahab ngandika ka anjeunna, “Naha maneh eta anu ngarusuh Israil?” Ari anjeunna ngawaler, “Lain kuring anu ngarusuh Israil, tapi maneh jeung kulawarga bapa maneh, lantaran maraneh geus ninggalkeun parentah-parentah PANGERAN, sarta maneh geus nuturkeun para Baal. Ku sabab kitu ayeuna utus, sarta kumpulkeun ka kuring sakumna Israil ka Gunung Karmel, jeung nabi-nabi Baal anu opat ratus lima puluh, jeung nabi-nabi leuweung karamat anu opat ratus, anu dahar di meja Izebel.” 1 Raja-raja 18:17–19.

Bédana antara nu palsu jeung nu sajati, boh éta utusan boh éta pesenna, téh katingali dina hiji prosés pangbeberah anu ngawengku tuduhan boh ka pesenna boh ka utusanna. Éliah lah anu

dituduh geus ngaganggu Israél, sabab pesenna geus ngeureunkeun hujan. Lamun hujan terus waé turun di Israél, moal aya pasualan naon-naon ngeunaan Éliah. Pasualan éta dumasar kana ramalan Éliah, jeung kana kasorangna éta ramalan salila tilu satengah taun.

Nalika Petrus aya dina batu panguji di Kaisarea Pilipi, anu mangrupa pesta tarompet, jeung ogé tempat kalde dileupaskeun, awal tina pesen Panyeluk Tengah Peuting ditandaan. Petrus, saperti Elia, nembé nyaksian pangesahan tina ramalanana, sarta bédana antara anu sajati jeung anu palsu geus ditembongkeun sangkan katempo ku saréréa. Pangesahan ramalan éta dilambangkeun ku pesta tarompet—anu mangrupa batu panguji. Ramalan éta ditipologikeun ku duanana 1840 jeung 1844, nalika hiji ramalan dibenerkeun teras satuluyna digenepan. Ramalan Josiah Litch anu geus dibenerkeun nguatkeun malaikat kahiji dina 11 Agustus 1840, sarta ramalan taun 1843 ku Miller dibenerkeun ku Snow.

“Dina taun 1840 aya deui hiji kacumponan nubuat anu luar biasa nu ngagerakkeun minat anu sumebar lega. Dua taun saméméhna, Josiah Litch, salah saurang pangandika anu utama dina ngawawarkeun kadatangan kadua, medalkeun hiji panarangan ngeunaan Wahyu 9, anu ngaramalkeun ragragna Kakaisaran Ottoman. Numutkeun kana itungan anjeunna, kakawasaan ieu bakal diruntuhkeun ... dina tanggal 11 Agustus 1840, nalika kakawasaan Ottoman di Konstantinopel bisa diarepkeun bakal dipatahkeun. Jeung ieu, kuring yakin, bakal kapanggih yén enya kitu kajadianana.”

“Dina waktos anu kacida pasna sakumaha geus ditangtukeun, Turki, ngaliwatan para duta besarna, narima panangtayungan ti kakawasaan-kakawasaan sekutu Éropa, sarta ku kituna nempatkeun dirina dina pangawasan bangsa-bangsa Kristen. Kajadian éta ngeusian ramalan éta kalawan sampurna. Nalika hal éta jadi dipikawanoh, réa pisan jalma yakin kana benerna prinsip-prinsip panafsiran nubuat anu dianggo ku Miller jeung para sasamana, sarta hiji dorongan anu luar biasa dipaparinkeun ka gerakan Advent. Jalma-jalma anu boga élmu jeung kalungguhan ngahiji jeung Miller, boh dina ngawawar boh dina nyebarkeun pamadegan-pamadeganana, sarta ti taun 1840 nepi ka 1844 pagawean éta ngalegaan kalayan gancang pisan.” *The Great Controversy*, 334, 335.

Ramalan Litch téh ngeunaan Islam, ari ramalan Snow téh ngeunaan panto anu katutup. Nalika ramalan Litch kacumponan, métodologi anu netepkeun éta pesen ditarima, sarta jalma-jalma anu narima éta pesen “ngahiji” jeung nu mawa éta pesen. Boh pesen boh nu mawa pesenna diaku dina kacumponan éta ramalan. Ramalan Litch téh ngeunaan Islam, ari ramalan Snow téh ngeunaan panto anu katutup.

“Kuring ningali umat Allah pinuh ku kabungah dina pangharepan, bari ngantos-ngantos Gustina. Tapi Allah geus nangtukeun pikeun nguji maranéhna. Panangan-Na nutupan hiji kasalahan dina pangitungan mangsa-mangsa nubuat. Jalma-jalma anu ngantos-ngantos Gustina henteu manggihan éta kasalahan, jeung jalma-jalma anu pangluwihna diajar anu ngalawan kana waktu éta ogé sarua henteu ningali hal éta. Allah geus nangtukeun yén umat-Na kudu ngalaman hiji kuciwa. Waktuna kaliwat, jeung jalma-jalma anu geus ngarep-ngarep Kalurusalametna kalayan kabungah jadi sedih jeung pegat sumanget, ari jalma-jalma anu henteu nyaah kana datangna Yesus, tapi narima éta amanat ku sabab sieun, malah bungah

lantaran Anjeunna henteu sumping dina waktu anu diarep-arep. Pangakuan maranéhna henteu mangaruhan hate jeung henteu nyucikeun kahirupan. Kaliwatna éta waktu kacida merenahna pikeun nembongkeun hate anu saperti kitu. Maranéhna anu pangheulana malik sarta ngahina jalma-jalma anu sedih jeung kuciwa, anu saéstuna nyaah kana datangna Jurusalametna. Kuring ningali hikmah Allah dina nguji umat-Na jeung maparin ka maranéhna hiji ujian anu nalungtik pisan pikeun mendakan jalma-jalma anu bakal nyirorot jeung mundur dina jam pangnyobaan.

“Yesus jeung sakumna bala sawarga ningal kalawan asih jeung kanyaah ka jalma-jalma anu kalawan harepan anu amis geus lila ngabagéakeun ningali Anjeunna anu dipikanyaah ku jiwana. Malaikat-malaikat ngalayang di sabudeureun maranéhna, pikeun ngadukung maranéhna dina mangsa cocobaanna. Jalma-jalma anu geus mopohokeun narima éta amanat sawarga ditinggalkeun dina poék, sarta amarah Allah hurung ngalawan maranéhna, lantaran maranéhna henteu daék narima cahaya anu geus dikirimkeun ku Anjeunna ka maranéhna ti sawarga. Jalma-jalma satia anu kuciwa éta, anu teu sanggup ngarti naha Gustina henteu sumping, henteu ditinggalkeun dina poék. Deui maranéhna dibimbing kana Alkitabna pikeun nalungtik mangsa-mangsa nubuat. Panangan PANGERAN dipiceun tina angka-angka éta, sarta kasalahanana dijelaskeun. Maranéhna ningali yén mangsa-mangsa nubuat éta ngahontal taun 1844, sarta yén bukti anu sarua anu geus dipidangkeun ku maranéhna pikeun nembongkeun yén mangsa-mangsa nubuat éta réngsé dina taun 1843, ngabuktikeun yén éta baris tamat dina taun 1844. Cahaya tina Firman Allah nyorot kana kaayaan maranéhna, sarta maranéhna manggihan hiji mangsa reureuh—‘Sanajan éta [tetenjoan] reureuh, antosan éta.’ Dina kanyaah maranéhna kana datangna Kristus anu langsung, maranéhna geus mopohokeun reureuhna tetenjoan éta, anu dimaksudkeun pikeun nembongkeun jalma-jalma anu sajati ngadagoan. Deui maranéhna miboga hiji titik waktu. Najan kitu, kuring ningali yén loba di antara maranéhna henteu sanggup hudang tina kuciwana anu beurat pikeun miboga darajat sumanget jeung tanaga anu geus nandaan iman maranéhna dina taun 1843.”

“Sétan jeung malaikat-malaikatna meunang kameunangan atas maranéhna, sarta jalma-jalma anu henteu daék narima éta amanat muji dirina sorangan lantaran pangadilanana anu jauh paningalna jeung hikmahna dina henteu narima éta kasasab, sakumaha maranéhna nyebutna. Maranéhna henteu sadar yén maranéhna keur nolak piwuruk Allah ngalawan dirina sorangan, sarta keur damel sapamadegan jeung Sétan katut malaikat-malaikatna pikeun ngabingungkeun umat Allah, anu keur ngalaksanakeun éta amanat anu dikirim ti sawarga.

“Jalma-jalma percaya kana ieu amanat ditindes di gereja-gereja. Sajeroning sawatara waktu, maranéhna anu henteu daék narima ieu amanat dikekang ku sieun nepi ka teu wani ngedalkeun rasa haténa; tapi lalarna waktos nembongkeun parasaan maranéhna anu sajati. Maranéhna hayang ngabungkem kasaksian anu ku jalma-jalma nu keur ngadagoan téh karasa wajib kudu ditepikeun, nyaéta yén mangsa-mangsa nubuat éta manjangan nepi ka taun 1844. Kalawan écés jalma-jalma percaya nerangkeun kasalahan maranéhna sarta méré alesan-alesan naha maranéhna ngarepkeun Gustina dina taun 1844. Para panentangna teu sanggup mawa hiji-hiji alesan ogé pikeun ngalawan alesan-alesan anu kuat anu geus ditepikeun. Tapi amarah gereja-gereja hurung; maranéhna tékad moal ngadéngékeun bukti-bukti, sarta rék ngahalangan kasaksian éta asup ka gereja-gereja, supaya nu séjén teu bisa ngadéngéna. Maranéhna anu teu wani nahan ti batur cahaya anu geus dipaparinkeun ku Allah ka maranéhna, dikaluarkeun ti

gereja-gereja; tapi Yesus nyarengan maranéhna, sarta maranéhna pinuh ku kabungah dina cahaya pameunteuna-Na. Maranéhna geus disiapkeun pikeun narima amanat malaikat anu kadua.” Early Writings, 235–237.

Petrus ngagambarkeun saratus opat puluh opat rébu anu, saperti Litch, ngedalkeun hiji ramalan anu geus dibenerkeun ngeunaan Islam jeung tungtung hiji karajaan; jeung, saperti Snow, Petrus ogé ngedalkeun hiji ramalan anu geus dibenerkeun ngeunaan panto anu katutup. Talatah Litch ngeunaan cilaka anu kadua tina Islam éta mangrupa ramalan lahiriah, sedengkeun panto anu katutup numutkeun Snow éta mangrupa ramalan batiniah. Pikeun Snow, éta pagawéan dimimitian nalika Gusti nyabut panangan-Na tina angka-angka, sarta harita katingali yén bukti anu sarua anu saméméhna kungsi dianggap ngabuktikeun 1843, sabenerna ngabuktikeun 22 Oktober 1844. Pikeun Litch, éta mangrupa hiji itungan anu, nalika kacumponan, mawa malaikat dina Wahyu sapuluh turun pikeun nangtung dina bumi jeung dina laut.

Kanyataan yén Litch ngitung deui ramalanana sapuluh poé saméméh kajadianana kalaksanakeun nandakeun yén pagawéan ngabenerkeun hiji ramalan saméméhna téh mangrupa hiji ujian. Naha awalna dina taun 1840 jeung tungtungna dina taun 1844 saéstuna mangrupakeun lambang profétis tina hiji ramalan anu diitung deui nepi ka jadi Pagerieun Tengah Peuting anu sajati? Naha alpha jeung omega tina sajarah Millerite anu dipungkas ku pangumuman Pagerieun Tengah Peuting téh saéstuna ngawakilan ciri-ciri profétis tina Pagerieun Tengah Peuting anu sajati pikeun saratus opat puluh opat rébu?

Dina duanana mangsa pangwartaan ramalan anu geus dibenerkeun, pasaliaan nembongan ngalawan kana pesen Millerite, sabab éta pesen ngaganggu rahayat. Nalika Petrus nangtung di Kaisarea Filipi, aya pasaliaan ngeunaan éta pesen anu geus dimimitian saméméh Kaisarea Filipi, sabab éta mangrupa panggenapan anu mastikeun yén ngan ku kecap Petrus wungkul pesen hujan bakal turun. Kaisarea Filipi téh pesta tarompét anu saajar jeung Kristus ngutus dua murid, anu ngalambangkeun malaikat kadua, pikeun ngaleupaskeun kalde Islam. Dileupaskeunana kalde Islam ngembarkeun mimiti pesen Midang Peuting dina pasamoan kémah Exeter, sabab sumpingna numpak kuda sapoé telat, dina 13 Agustus, Samuel Snow, anu kungsi ngadagoan tibatan datang dina poé bubuka, nandaan ahir mangsa tunda jeung mimiti pesen anu bakal dibawa kawas gelombang pasang waktu pasamoan éta réngsé dina tanggal 17.

Pasea dina sajarah Millerite, tuduhan raja Ahab, jeung lalawanan urang Yahudi anu resep ngabantah nalika Kristus asup ka Yerusalem, sadayana nandakeun hiji pasea anu ngahontal kacindekan na dina poe raya tarompet, nalika kalde dileupaskeun. Dileupaskeunana kalde téh mangrupa pangesahan tina hiji nubuat anu nandakeun panto katutup kana Adventisme dina awalna di Caesarea Philippi jeung panto katutup dina ahir mangsa éta di Caesarea Maritima. Kalde téh lambang Islam tina cilaka katilu anu nyerang Amérika Serikat, kaasup Nashville, Tennessee. Ramalan anu gagal dina 18 Juli 2020 ayeuna keur dibenerkeun saeutik-saeutik nalika Gusti nyabut panangan-Na, sarta muka segel wahyu Yesus Kristus. Muka segel éta dimimitian di padang gurun dina Juli 2023.

Visi Daniel Sabelas

Pesta tarompét ngawakilan tarompét katujuh, anu mangrupa cilaka katilu, nyaéta Islam. Tarompét téh mangrupa pesen pangéling-éling perang anu sipatna lahiriah, tapi ogé bisa kaharti minangka panggero batin kana gempungan suci. Salaku ujian litmus anu dimimitian nalika tilu puluh poé tina ujian bait kadua réngsé, éta téh sakaligus mangrupa pesen lahiriah jeung batiniah. Ujian dasar anu kahiji sumping dina usum semi taun 2024 ku ayana titingalian lahiriah ngeunaan antikristus sakumaha digambarkeun dina Daniel 11:14.

Jeung dina mangsa éta bakal loba anu narajang ngalawan raja kidul; kitu deui jalma-jalma gagah telenges ti bangsamu bakal ngagedékeun dirina pikeun netepkeun tetenjoan éta; tapi maranéhna bakal rubuh. Daniel 11:14.

Ayat saméméhna ngenalkeun Panium, sarta kasaksian ngeunaan Panium neras nepi ka ayat lima welas.

Sabab raja ti kalér bakal mulang deui, sarta bakal ngangkat balaréa anu leuwih gedé batan anu baheula, jeung kalawan pasti bakal datang sanggeus sababaraha taun mawa tentara anu gedé sarta kakayaan anu loba. Daniel 11:13.

Raja kalér dina ayat sapuluh nepi ka lima belas téh nyaéta kakawasaan pangganti tina kapapaan, anu diwakilan ku Ronald Reagan dina ayat sapuluh waktu témbok tirai beusi dipiceun, sakumaha dilambangkeun ku runtagna Tembok Berlin dina 9 Nopémber 1989. Ayat genep belas nandaan dipiceunna témbok pamisah antara garéja jeung nagara dina hukum Minggu. Ayat sabelas jeung dua belas ngagambarkeun perang Ukraina anu dimimitian dina taun 2014, sarta ayat tilu belas nunjuk kana pamilihan taun 2024, nalika Trump, présidén kadalapan ti saprak Reagan, anu ogé présidén kadalapan anu asalna tina tujuh présidén saméméhna, “mulang” kalayan kakawasaan anu leuwih gedé, sabab nalika manéhna mulang, manéhna “baris ngaluarkeun balaréa anu leuwih gedé batan nu ti heula, sarta tangtu baris datang deui sanggeus sababaraha taun anu tangtu.” “Sababaraha taun anu tangtu” éta nyaéta opat taunna Joe Biden.

Sanggeus taun 2024, saluyu jeung ayat katilu welas, Roma bakal nyelapkeun dirina kana sajarah nuuat Panium. Dina 8 Méi 2025 paus kahiji ti tanah kamulyaan rohani kapilih, sarta anjeunna milih ngaran Leo, anu ngandung loba ciri nuuat anu penting. Tuluy dina ayat ka lima welas, peperangan dimimitian.

Mangka raja ti kalér bakal datang, ngadegkeun timbunan pangepung, sarta ngarebut kota-kota anu pangkuatna dibenteng; jeung pasukan ti kidul moal sanggup nahan, kitu deui balad pilihanana, sarta moal aya kakuatan pikeun nahan. Daniel 11:15.

Perang Panium keur lumangsung dina ayat lima belas, sarta sato-bumi anu dilambangkeun ku Donald Trump bakal ngéléhkeun karajaan kidul. Raja kidul dina ayat sabelas ngamimitian perang ngalawan Ukraina, kakawasaan proksi kapausan anu dibiayaan sarta didukung ku kakawasaan proksi kapausan dina ayat sapuluh—nyaéta Amérika Sarikat. Raja kidul bakal meunang dina perang Raphia, tapi sanggeus éta kameunangan, bubarna anu laun-laun maju, anu salawasna patalina jeung ragnar hiji karajaan naga ti kidul, ngantunkeun raja kidul dina kaayaan anu kacida ringkihna nalika raja kalér mulang deui, leuwih kuat ti saméméhna, sarta nyiapkeun perang Panium. Rusia jeung Putin téh raja kidul nalika Amérika Sarikat ngamimitian Perang Ukraina dina

taun 2014. Dina taun 2022 invasi dimimitian sarta getih mimiti ngalir. Dina taun 2024 raja kalér mulang deui.

Petrus aya di Caesarea Philippi, anu mangrupa awal tina pangwawaran amanat Tangis Tengah Peuting. Petrus, sarupa jeung Elia sarta kaum Millerite sakumaha dilambangkeun ku Litch jeung Snow, saméméhna geus nandeskeun hiji ramalan ngeunaan panto anu katutup jeung Islam. Kacumponan éta ngabédakeun bédana antara amanat hujan panungtung anu sajati jeung anu palsu, sarta utusan-utusan anu sajati jeung anu palsu. Amanat Petrus nyaéta amanat Nashville jeung Islam anu geus dibenerkeun, sarta nalika manéhna nangtung di Caesarea Philippi, manéhna nangtung di Panium, nya éta peperangan anu ngarah kana hukum Minggu dina ayat genep welas. Kacumponan ramalan Petrus nandakeun awal pangwawaran Tangis Tengah Peuting, nalika Islam dileupaskeun, anu ogé, baris demi baris, kajadian nalika peperangan Panium datang.

Panglihatan Daniél sapuluh

Perayaan tarompet ngalambangkeun tarompet katujuh, nyaéta cilaka nu katilu, nyaéta Islam. Tarompet téh mangrupikeun talatah pangéling, sarta ogé panggero kana hiji pakumpulan suci. Éta ogé mangrupa ujian litmus anu dimimitian nalika tilu puluh poé tina ujian bait Allah anu kadua réngsé. Visi ujian lahiriah anu munggaran, anu jadi dasar, ngeunaan antikristus sumping dina cinyusu taun 2024, sarta visi ujian batiniah anu kadua ngeunaan Kristus, sakumaha dilambangkeun dina Daniel 10, sumping dina taun 2026.

Geus kuring ngangkat panon, tuluy ningali, sarta tempo, aya saurang lalaki anu make pakean tina linen, pingpingna dibebed ku emas murni ti Uphaz. Awakna ogé kawas batu beryl, beungeutna siga semu kilat, panonna kawas lampu-lampu seuneu, leungeunna jeung sukuna warnana kawas tambaga anu digosok nepi ka ngagenclang, sarta sora ucapna kawas sora jalma rea.

Jeung sim kuring, Daniél, nyalira anu ningali éta titingalian; sabab jalma-jalma anu bareng jeung sim kuring henteu ningali éta titingalian; tapi aya kageter anu kacida hébatna tumiba ka maranéhna, nepi ka maranéhna kabur pikeun nyumputkeun dirina.

Ku sabab kitu kuring kari sorangan, tuluy ningali ieu tetenjoan anu agung, sarta euweuh deui kakuatan anu nyésa dina diri kuring; sabab kaéndahan kuring robah dina diri kuring jadi karuksakan, jeung kuring henteu nyésakeun kakuatan naon-naon.

Nanging kuring ngadangu sora kecap-kecapna; jeung nalika kuring ngadangu sora kecap-kecapna, harita kuring aya dina saré jero bari beungeut nyanghareup ka handap, jeung beungeut kuring nunduk ka taneuh.

Jeung, behold, aya hiji leungeun nyabak ka kuring, anu nangtungkeun kuring dina tuur jeung dina dampal leungeun kuring. Saur anjeunna ka kuring, “Eh Daniel, jalma anu kacida dipikanyaahna, ngartikeun kecap-kecap anu ku sim kuring diucapkeun ka maneh, sarta nangtunglah lempeng: sabab ka maneh ayeuna sim kuring diutus.” Jeung nalika anjeunna geus ngucapkeun éta kecap ka kuring, kuring nangtung bari ngageter. Tuluy saur anjeunna ka kuring, “Ulah sieun, Daniel: sabab ti poé kahiji maneh netepkeun hate maneh pikeun ngarti,

jeung pikeun ngarendahkeun diri di payuneun Allah maneh, kecap-kecap maneh geus kadéngé, sarta sim kuring sumping ku sabab kecap-kecap maneh. Tapi pangeran karajaan Persia ngalawan ka sim kuring salila dua puluh hiji poé; tapi, behold, Mikail, salah sahiji pangeran utama, sumping pikeun nulungan sim kuring; sarta sim kuring tetep di dinya jeung raja-raja Persia. Ayeuna sim kuring sumping pikeun ngajadikeun maneh ngarti kana naon anu bakal tumiba ka umat maneh dina poé-poé panungtungan: sabab éta tetempoan téh kénéh pikeun loba poé.” Jeung nalika anjeunna geus ngucapkeun kecap-kecap anu kitu ka kuring, kuring nundukkeun beungeut ka taneuh, sarta kuring jadi teu bisa nyarita.

Jeung, lah, aya saurang anu siga sarupa jeung anak-anak manusa nyabak biwir kami; tuluy kuring muka sungut, sarta nyarita, pok ka anjeunna anu nangtung di hareupeun kuring, “Nun gusti abdi, ku ieu tetenjoan kasangsaraan abdi ngabalik ka luhur abdi, sarta teu aya kakuatan anu kari dina abdi. Sabab kumaha hamba gusti abdi ieu bisa nyarita jeung gusti abdi ieu? margi ari abdi, saketika ogé teu aya deui kakuatan anu kari dina diri abdi, jeung napas ogé geus teu nyésa dina abdi.”

Tuluy aya deui nu datang sarta noel ka kuring, anu rupana kawas saurang lalaki, tuluy anjeunna nguatkeun kuring, sarta saur-Na, “Heh jalma anu kacida dipikanyaahna, ulah sieun; karapihan mugi nyarengan ka maneh; sing kuat, enya, sing kuat.” Jeung sanggeus anjeunna ngandika ka kuring, kuring jadi kuat, tuluy saur kuring, “Mugi gusti abdi ngandika; margi gusti parantos nguatkeun abdi.” Daniel 10:5–19.

Daniel dina poe ka dua puluh dua, ningali tetenjoan Imam Agung sawarga dina poe-poe panungtungan. Tetenjoan Roma anu netepkeun tetenjoan éta mangrupikeun ujian dasar jeung ujian alfa taun 2024, sarta tetenjoan Kristus téh ujian bait suci. Ieu ngahasilkeun pamisahan golongan anu ngungsi ti Daniel sarta nyumput. Golongan éta nyumput handapeun bohong jeung kabohongan, ku sabab éta maranéhna narima kasasab anu kacida kuatna.

Tuluy Daniél dirampa tilu kali, anu kahiji ku Jibril, tuluy ku Kristus, sarta anu katilu deui ku Jibril. Di Tempat Nu Mahasuci, nalika Daniél dirampa tilu kali, anjeunna ngagambarkeun hiji panguatan, sabab éta dimimitian ku kaayaan anjeunna teu boga kakuatan nalika ningali éta titingalian, tapi ku rampaan anu katilu anjeunna ahirna dikuatkeun. Anjeunna dikuatkeun pikeun ngartos naon anu bakal tumiba ka umat Allah dina poé-poé panungtungan. Amanat nubuat ngeunaan naon anu tumiba ka umat Allah dina poé-poé panungtungan téh nya éta amanat anu diwakilan dina pasemon sapuluh parawan.

Daniel ngamimitian dina kaayaan teu aya kakuatan, sabab titingalian ngeunaan Kristus ibarat kaca eunteung geus ngantepkeun anjeunna tanpa kakuatan; nanging dina ahir tilu kali keuna anjeunna dikuatkeun, sarta parentah “kudu kuat, enya, kudu kuat,” mangrupa panggandaan, anu nandaan malaikat kadua atawa ujian kadua. Ujian kadua téh nyaéta ujian Bait Allah, nalika umat Allah dikuatkeun pikeun ngamaklumkeun amanat Seruan Tengah Peuting nalika pasamoan kémah Exeter réngsé. Eta ujian téh nyaéta ujian Bait Allah, tempat batu puncak, anu tadina jadi batu dasar jeung batu juru, janten batu puncak anu ajaib tina Bait Allah, ku kituna nandaan réngséna éta Bait Allah. Daniel dikuatkeun dina poé ka dua puluh dua, nalika anjeunna asup ku iman kana Tempat Pangsuci-na-Pangsucina. Nalika anjeunna ngalakukeun kitu, Jibril nyabak anjeunna, tuluy Kristus

nyabak anjeunna, sarta tuluy Jibril nyabak anjeunna deui. Ku kituna Daniel dikuatkeun pikeun ngamaklumkeun amanat di Tempat Pangsuci-na-Pangsucina, tempat anjeunna ningali Kristus di antara dua malaikat; sarta tempat di Tempat Pangsuci-na-Pangsucina anu Kristus aya di tengahna téh nyaéta tutup panebusan kalayan dua kerub panudung nu nenjo ka arah Peti Perjangjian, anu dipapandéan ku cahaya kamulyaan Shekinah ti Kristus anu linggih dina tahta-Na. Titingalian dina Daniel sapuluh disusun sacara nubuat, kalayan Daniel nenjo kamulyaan Kristus minangka Shekinah dina tahta tutup panebusan, sedengkeun dua kerub panudung neutep kana Peti Perjangjian!

Saméméh pésta tarompet, Élia negeskeun yén amanatna ngeunaan hujan téh hiji-hijina amanat hujan anu asalna ti PANGERAN, sarta anjeunna ngedankeun hiji ramalan anu ngahontal kacindekanana ku hiji panémbong bukti anu ngabuktikeun saha anu utusan jeung saha anu lain, sarta naon anu amanat jeung naon anu lain amanat. Salila tilu satengah taun saméméh Karmel, raja Ahab keur néangan Élia, sabab aya hiji mangsa pasulayan anu miheulaan Karmel. Gunung Karmel téh ngan saukur batu uji tempat tabiat dipintonkeun. Mangsa anu sarua dina sajarah Millerite ngandung kasaksian anu sarua, sabab jalma-jalma anu ngéwa kana amanat éta ngusir jalma-jalma satia kaluar ti garéja-garéja, sarta sanggeusna jalma-jalma satia ngangkat hiji amanat anu nyaur jalma-jalma supaya kaluar ti umat perjangjian baheula anu geus ragrag, anu keur kaliwatan.

Petrus aya dina pangumuman hukum Minggu Péntakosta bari ngawawarkeun amanat Yoél, anu hartina Petrus ngawawarkeun amanat anu sarua nalika mangsa Panyaur Tengah Peuting mimiti lumangsung dina ahir pasamoan kémah Exeter, anu dimimitian nalika ramalan Petrus geus dibenerkeun sakumaha amanat Snow jeung Litch. Hiji pasualan salawasna miheulaan kana kacumponan ramalan. Ku kituna, pasualan téh dimimitian saméméh kacumponan ramalan éta.

Pesen anu nyababkeun kahariwang ka Ahab, Izebel katut nabi-nabina, ka urang Yahudi anu sok ngabantah dina jaman Kristus, sarta ka Protestan nu geus ragrag dina sajarah Millerite, ku Petrus diidentifikasikeun minangka kitab Yoel. Saméméh ujian litmus katilu anu ditandaan ku dileupaskeunana kalde, pesen Petrus diserang ku Adventisme Laodikea, sarta Petrus ngajawab lalawanan éta ku nétélakeun yén para utusan téh lain mabok, maranéhna ngan saukur mangrupa panggenapan tina tilu pasal kitab Yoel. Tilu pasal kitab Yoel dimimitian ku panghukuman anu keras pisan ka Adventisme Laodikea. Nalika pesen éta nepi ka ceuli jalma-jalma anu mabok ku inuman nu matak mabok, maranéhna bakal ngaréspon. Maranéhna ngadeuheus ka Kristus nalika Anjeunna nurun ti gunung dina lalampahan-Na ka Yerusalem, sarta maranéhna ngadeuheus deui ka Anjeunna di Yerusalem.

Kalde éta dileupaskeun, asupna dimimitian; urang Yahudi anu resep ngabantah hayang supaya éta amanat dipiheureuykeun. Isa nuluykeun, tuluy eureun sarta ceurik lantaran poé pamungkas tina mangsa kasempetan Adventisme. Satuluyna di Yérusalém aya deui hiji pasanghareupan jeung urang Yahudi anu hayang sangkan rahayat ngeureunkeun amanat maranéhna. Nalika panonpoé surup dina poé éta, kasempetan pikeun bangsa Yahudi ngahontal léngkah anu séjén. Laju kamajuan panolakan terus lumangsung nepi ka pupusna dina kayu salib, sarta éta dimimitian kalawan saéstuna ku hudangna Lasarus, anu nandaan datangna malaikat kadua jeung mangsa tunda.

“Béthani téa kacida deukeutna ka Yérusalém, nepi ka béja ngeunaan dihudangkeunana Lasarus téh gancang kénéh nepi ka éta kota. Ku jalan para mata-mata anu geus nyaksian mujijat éta, para pamingpin Yahudi téh enggal pisan nyaho kana éta kanyataan. Tuluy baé pasamoan Sanhédrin geuwat dikumpulkeun pikeun mutuskeun naon anu kudu dipigawé. Ayeuna Kristus geus sapinuhna némbongkeun kakawasaan-Na kana pati jeung kubur. Mujijat anu agung éta mangrupa bukti puncak anu dipasihkeun ku Allah ka manusa yén Mantenna geus ngutus Putra-Na ka dunya pikeun kasalametan maranéhna. Ieu téh hiji panyatakeun kakawasaan ilahi anu cekap pikeun ngayakinkeun unggal akal anu dikawasaan ku nalar jeung ku nurani anu geus dipaparin caang. Loba jalma anu nyaksian hudangna deui Lasarus tuluy percaya ka Yesus. Tapi kabencian para imam ka Anjeunna malah beuki ngagedéan. Maranéhna geus nampik sakabéh bukti séjén ngeunaan kailahian-Na, sarta ku mujijat anyar ieu maranéhna malah beuki murka. Jalma paéh téh geus dihudangkeun deui dina caangna beurang, jeung di hareupeun riungan saksi. Moal aya tipu daya anu bisa mupuskeun bukti saperti kitu. Ku lantaran ieu pisan, mumusuhan para imam téh beuki matak paéh. Maranéhna leuwih ti saméméhna mantep hayang ngeureunkeun pagawéan Kristus.”

“Urang Saduki, sanajan henteu sapaham ka Kristus, henteu sakitu pinuh ku kajahatan hate ka Anjeunna saperti urang Parisi. Kabencian maranéhna henteu sakitu paitna. Tapi ayeuna maranéhna jadi kacida kagétna. Maranéhna henteu percaya kana kabangkitan jalma paéh. Ku ngaluarkeun naon anu disebut élmu pangaweruh, maranéhna geus nalar yén mustahil awak anu geus paéh bisa dihirupkeun deui. Tapi ku sababaraha kecap ti Kristus, tiori maranéhna geus diruntuhkeun. Maranéhna dibuktikeun teu nyaho boh Kitab Suci boh kakawasaan Allah. Maranéhna henteu ningali aya kamungkinan pikeun mupus kesan anu geus ditimbulkeun ka rahayat ku mujijat éta. Kumaha bisa jalma-jalma dipalingkeun ti Anjeunna anu geus unggul ngarampas nu paéh tina kubur? Warta-warta bohong disebarkeun, tapi mujijat éta teu bisa dipungkir, sarta kumaha cara ngalawan pangaruhna maranéhna henteu nyaho. Nepi ka dinya urang Saduki tacan ngarojong rencana pikeun maehan Kristus. Tapi sanggeus kabangkitan Lasarus, maranéhna mutuskeun yén ngan ku pupusna-Na waé kecaman-kecaman-Na anu teu sieun ka maranéhna bisa dieureunkeun.” *The Desire of Ages*, 537.

Pupusna Lasarus nandaan mimiti opat poé nalika Isa ngareureuhkeun datang-Na. Pupusna anjeunna ngagambarkeun datangna malaikat kadua, anu nandaan mimiti mangsa ngadago. Kabangkitan anjeunna nandaan kabangkitan dua saksi dina 31 Désémber 2023, dua puluh dua taun sanggeus 9/11. Kabangkitan anjeunna nandaan kabangkitan tulang-tulang garing anu paéh milik Yehezkiel. Kabangkitan anjeunna dipralambangkeun ku nyiptana Adam, anu ngandung harti yén kamanusaan, anu dilambangkeun ku taneuh liat, di hijikeun jeung Kaallahan, anu dilambangkeun ku napas hirup.

Para imam jeung pamingpin urang Yahudi marusuhan ka Yesus; tapi jalma réa ngariung pageuh pikeun ngadéngé kecap-kecap hikmat-Na sarta nyaksian karya-karya-Na anu kawasa. Rahayat kagugah ku minat anu pangjerona sarta kalawan saregep nuturkeun Yesus pikeun ngadéngé pangajaran ti Guru anu matak heran ieu. Loba ti antara para pamingpin percaya ka Anjeunna, tapi maranéhna teu wani ngaku iman maranéhna lantaran sieun diusir ti sinagoga. Para imam jeung para kokolot mutuskeun yén kudu aya hiji hal anu dipigawé pikeun ngalihkeun panitén rahayat ti Yesus. Maranéhna sieun yén sakumna jalma bakal percaya ka

Anjeunna. Maranéhna teu ningali aya kasalametan pikeun dirina sorangan. Maranéhna kudu kaleungitan kalungguhan maranéhna atawa maéhan Yesus. Jeung sanggeus maranéhna maéhan Anjeunna, tetep bakal aya jalma-jalma anu hirup jadi tugu-tugu kakawasaan-Na. Yesus geus ngahudangkeun Lasarus ti nu maraot, sarta maranéhna sieun yén lamun maranéhna maéhan Yesus, Lasarus bakal mere kasaksian ngeunaan kakawasaan-Na anu agung. Rahayat keur daratang ka anjeunna anu geus dihudangkeun ti nu maraot, sarta para pamingpin mutuskeun pikeun maéhan Lasarus ogé, sarta mareuman geger éta. Sanggeus kitu maranéhna bakal mulangkeun rahayat ka tradisi-tradisi jeung ajaran-ajaran manusa, pikeun mayar perpuluhan tina mint jeung rue, sarta deui miboga pangaruh ka maranéhna. Maranéhna sapuk pikeun nangkep Yesus waktu Anjeunna nyorangan; sabab lamun maranéhna nyobaan nangkep Anjeunna di tengah balaréa, waktu pikiran rahayat keur sakabéhna museur ka Anjeunna, maranéhna bakal dibalédogan ku batu.” Early Writings, 165.

Tanggal 18 Juli 2020, dua saksi dina kitab Wahyu dipaéhan, sarta malaikat kadua jeung waktu ngadagoan geus sumping. Tanggal 31 Désémber 2023, prosés kabangkitan dua léngkah mimiti lumangsung. Léngkah kahiji nyaéta pondasi; léngkah kadua nyaéta ngadegkeun Bait Allah di luhur pondasi éta. Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia ngabenci éta pesen ti saprak éta lahir dina taun 1989, sarta nepi ka ayeuna maranéhna masih kénéh ngabencina. Ayeuna, sanggeus para saksi anu dibenci, anu ku maranéhna disangka geus paéh, hirup deui, maranéhna bakal leuwih ngabenci éta pesen. Maranéhna bakal ngabantah ngeunaan ramalan 18 Juli 2020 kalawan bisa anu sarua jeung bisa anu dipiboga ku urang Yahudi kana kabangkitan Lasarus. Dina sajarah ujian Bait Allah, Petrus bakal ngawalon tuduhan-tuduhan maranéhna anu salah ku nunjuk ka kitab Yoél minangka jawaban kana sagala kabohongan maranéhna.

Urang bakal neraskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.